

“Έτσι όπως είμαι σκανδαλισμένος με τον ιερέα, πρέπει να μεταλάβω ή όχι;”.

/ [Γνώμες](#)

Δώδεκα μίλια έξω από τη Δαμασκό ασκήτευε ένας στυλίτης. Κάποτε σκανδαλίστηκε μ’ έναν ιερέα της πόλης, για τον οποίο πληροφορήθηκε πως έπεφτε σε σαρκική αμαρτία.

Σε λίγες μέρες ο ιερέας αυτός έτυχε να πάει να λειτουργήσει στο μοναστήρι, όπου βρισκόταν και ο στύλος του ασκητή. Την ώρα του κοινωνικού, ο στυλίτης κατέβασε σ’ ένα καλάθι το άγιο ποτήριο που είχε μαζί του, και μέσα σ’ αυτό του έβαλαν τα άχραντα Μυστήρια. Όταν όμως ανέβασε πάνω την θεία Κοινωνία, δίσταζε να μεταλάβει.

Έφερνε στο νου του την κατηγορία που είχε ακούσει για τον λειτουργό ιερέα, και συλλογιζόταν:

“Άραγε, έχει αγιασθεί αυτή η μερίδα; Επιφοίτησε σ’ αυτή το Άγιο Πνεύμα ή

εμπόδισε τον ερχομό Του η αμαρτία του λειτουργού; Έτσι όπως είμαι σκανδαλισμένος με τον ιερέα, πρέπει να μεταλάβω ή όχι;”.

Ενώ συλλογιζόταν αυτά, ο Θεός οικονόμησε να συμβεί κάτι φρικτό, για να πληροφορηθεί ο στυλίτης και συνάμα να στηριχθεί κάθε χριστιανική ψυχή.

Την ώρα που τεμαχιζόταν το πανάγιο Σώμα, πριν τη μετάληψη του λαού, μία μερίδα κύλισε από το δισκάριο κι έπεσε στην αγία τράπεζα, όπου μεταβλήθηκε σε σάρκα μπροστά στα μάτια όλων όσων βρίσκονταν εκεί.

Ο λειτουργός, θαμπωμένος, δοκίμασε ν’ ακουμπήσει και να ψηλαφήσει την αγία μερίδα. Μόλις όμως την άγγιξε, εκείνη κόλλησε στο δάχτυλό του σαν ζωντανή, φρεσκοσφαγμένη σάρκα. Και καθώς τράβηξε το χέρι του, υψώθηκε και η αγία μερίδα κολλημένη στο δάχτυλο. Αμέσως έσταξαν τρεις σταγόνες αίμα στην αγία τράπεζα, που πότισαν το πρώτο και δεύτερο κάλυμμα κι έφτασαν μέχρι το μάρμαρο.

Όταν πληροφορήθηκε ο στυλίτης το θαυμαστό γεγονός, μετέλαβε με φόβο και τρόμο την αγία μερίδα που του είχαν στείλει, και ομολόγησε σ’ όλους τη δυσπιστία του.

Ο όσιος Αναστάσιος ο Σιναΐτης, που διηγήθηκε τη θαυμαστή αυτή ιστορία, υπήρξε αυτόπτης μάρτυρας του θαύματος. Αξιώθηκε να δει, να προσκυνήσει και να πάρει μαζί του ένα κομμάτι από τη θεόσαρκη μερίδα.

Κάποτε βρέθηκε στα Ιεροσόλυμα, όπου συνάντησε έναν δαιμονισμένο. Με αδίσταχτη πίστη του κρέμασε στο λαιμό, μέσα σε σακουλάκι, την αγία μερίδα, και σε μερικές μέρες ο ασθενής είχε θεραπευθεί.

Από το περιοδικό «Αγιορείτικη Μαρτυρία».